

- 9001:2015, IDT) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://khoda.gov.ua/>
2. ДСТУ ISO 9004:2012 Управління задля досягнення сталого успіху організації. Підхід на основі управління якістю. Національний стандарт України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://dbn.co.ua/load/normativy/dstu/5-1-0-1060>
3. ДСТУ ISO 9000:2015 Системи управління якістю. Основні положення та словник термінів» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://khoda.gov.ua/>
4. Калита П. Сталий розвиток. Корпоративна соціальна відповідальність. Ділова досконалість / П. Калита // Стандартизація. Сертифікація. Якість. – 2013. – № 1. – С. 31–36.
5. Попович Т.М. Діагностична оцінка діяльності в системі управління якістю організації / Т.М. Попович // Економічний аналіз : зб. наук. праць – 2012. – Вип. 11. Ч.2 – С. 387–391
6. Попович Т.М. Управління якістю: Навч. посібник. / Т.М. Попович – Тернопіль, Крок, 2013. – 320с.
7. Європейська модель ділової досконалості [Електронний ресурс] – Режим доступу: [https://uk.wikipedia.org/wiki/Модель_досконалості_Європейського_фонду_управління_якістю_\(EFQM\)](https://uk.wikipedia.org/wiki/Модель_досконалості_Європейського_фонду_управління_якістю_(EFQM))

Тетяна ПОРТОВАРАС

Тернопільський національний економічний університет,
м. Тернопіль

Світлана БІСКУП

Тернопільський національний економічний університет,
м. Тернопіль

РЕГУЛЮВАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН ОРГАНАМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

До основних напрямів формування земельних відносин у населених пунктах слід віднести: взаємозв'язок між приватними, громадськими та державними інтересами; відкритість дій з управління використанням земель та розподілом їх; гарантію прав на земельну ділянку; достовірність обмежень прав щодо використання земельних ділянок; стабільність типів використання землі; можливість визначення найдоцільнішого використання землі власником або користувачем земельної ділянки.

Основу управління земельними відносинами складають два напрями – державний та індивідуальний. Державний напрям має на меті досягнення цілей, визначених інтересами суспільства, індивідуальний напрям відповідає інтересам власника. Напрями управління органами місцевого самоврядування земельними ресурсами формуються на збалансованій концепції розвитку земель від державного рівня до місцевого. Аналіз цілей і завдань управління землекористуванням свідчить, що під час розбудови

будь-яких територіальних утворень визначальними є пріоритети сталого розвитку, спрямовані на забезпечення охорони навколишнього середовища, соціального та економічного розвитку територій, визначені на державному рівні. Для кожного рівня управління характерні свої цілі, завдання та шляхи реалізації, що об'єктивно зумовлені масштабами об'єкта, мірою конкретизації та деталізації. На державному та регіональному рівнях приймаються стратегічні й тактичні рішення. На рівні територіальної громади, в умовах найбільшої кількості суб'єктів управління і суб'єктів прав, здійснюється реалізація запланованих заходів щодо виділення відповідних земель.

Основу функції управління та їх адаптації до управління землекористуванням складають три етапи державного управління. Перший етап – планування землекористування, реалізація запланованих заходів та моніторинг використання земель. Планування землекористування здійснюється за допомогою розроблення та ухвалення містобудівної та землепорядної документації відповідно до визначених у державних програмах суспільних пріоритетів. Другий етап реалізації характеризується застосуванням адміністративного та фінансового впливу суб'єкта управління на об'єкт. Цей етап здійснюється на умовах високого ступеня законодавчої та інформаційної невизначеності та обмеженості в часі. Третій етап – моніторинг, спрямований на систематичне спостереження за використанням та забудовою земель, відстеження й оцінювання впливу змін у землекористуванні на навколишнє середовище.

В основу ефективних напрямів управління земельними відносинами органів місцевого самоврядування повинно бути покладено раціональне використання землі, що формується не рішенням чиновників, а власниками та користувачами земельних ділянок. Це, у свою чергу, стимулює зростання вартості земельної власності, покращує добробут населення, формує економічний розвиток територіальної громади. Органи місцевого самоврядування мають проводити політику, що спрямована на зростання цінності земель державної, комунальної та приватної власності за допомогою розвитку інженерної інфраструктури, благоустрою, інженерної підготовки території.

У контексті залучення вітчизняних та іноземних інвестицій діяльність органів місцевого самоврядування щодо вдосконалення земельних відносин повинно бути спрямовано на створення комфортних умов для інвестора в довгостроковому періоді. Це втілюється за допомогою відповідної політики у сферах торговельного, готельного, транспортного, офісного будівництва, зовнішнього благоустрою території, рекреаційної діяльності, реконструкції неефективних виробництв в офісні центри тощо цільовим наданням земельних ділянок у довгострокове користування з правом подовження термінів землекористування на бажаний інвестору строк або викупу їх відповідно до закону.

У формалізованому вигляді земельні відносини в місті вимагають нових методів управління землекористуванням. У контексті вдосконалення земельних відносин на рівні територіальної громади має бути створено ефективну систему плануваннявикористання земель територіальної громади, як результат – можливість усунення юридичних перешкод на шляху вільного обігу землі серед громадян та юридичних осіб, а також гарантування прав власності на землю й землекористування, організація використання земель на платній основі, забезпечення їхніх охорони та збереження в інтересах територіальної громади, населення країни в цілому.

Цілком очевидно, що з реформуванням земельних відносин підвищується соціальна напруга і змінюються виробничі відносини. Це пов'язано з деякими чинниками об'єктивного і суб'єктивного характеру, до яких можна віднести незацікавленість органів влади у веденні достовірного земельного кадастру, а також велику кількість землекористувачів та власників землі та великий обсяг роботи, її немалу вартість.

Список використаних джерел

1. Про місцеве самоврядування в Україні : Закон України від 21 трав. 1997 р. № 280/97-ВР. – Режим доступу : <http://www.portal.rada.gov.ua>.
2. Про місцеві державні адміністрації : Закон України від 9 квіт. 1999 р. – Режим доступу : <http://www.portal.rada.gov.ua>.

Володимир ПОСТНІКОВ

Тернопільський національний економічний університет,
м. Тернопіль

ОСОБЛИВОСТІ ТА НАПРЯМКИ РЕАЛІЗАЦІЇ СУЧАСНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОМУНІКАЦІЙ В ОРГАНІЗАЦІЇ

Впровадження сучасних інформаційних технологій в систему управління організацією вимагає чіткого визначення сучасних сутності, структури, функцій, можливостей та тенденцій їх розвитку. Також доцільним видається окреслення базису щодо налагодження дієвої та функціональної системи комунікацій в організації. Таким чином, визначення основ щодо забезпечення системи комунікацій в організації на базі використання сучасних інформаційних технологій та визначення їх напрямів розвитку в сучасних умовах є одним з головних завдань в діяльності сучасної активної організації.

В останні роки значного поширення набуває інформатизація суспільства, що визначальним чином впливає на організаційні та методичні аспекти планування та здійснення управлінської діяльності. В сучасному інформаційному суспільстві значна роль відводиться інформаційній парадигмі організації управлінської діяльності. В сучасних умовах розвитку науково-технічного прогресу, розвитку технологій та підвищення темпів отримання та обробки інформації, розробки та прийняття рішень вимагає